

A világirodalom a kultúra szolgálatában

A fordítói iroda működése

A könyvkiadók profit-érdekeitől felszabadult, végre a kultúra szolgálatába állt műfordítás nagyszerű munka elvégzését igéri. A fordítói iroda, mely a közoktatásügyi megbízhatóság hatáskörébe tartozik, tervszerű munkájával lefordíttatja, közzé adja a világirodalom minden értékét; mindazt, ami immánens, ami bizonyos tekintetben túl van a politika és társadalom változásain. Lefordítják a régi, értékes műveket és a modern és legmodernebb irodalom standard műveit is: hadd lássuk, mit érnek, hogy kritizálhassunk, s hogy felhasználva vagy elvetve őket az új, a kialakulandó művészet megalakíthassa műveit.

Szinte természetes, hogy első dolog lesz Dosztojevszki összes műveinek lefordítása. A fordítás munkálatait Trocsányi Zoltán vezeti, a bevezetéseket valószínűleg Lukács György elvtárs fogja írni. Valóban szükséges már, hogy a csak magyarul tudók is olvashassák a „Karamasoff fivéreket“, „Az ifjút“ és Dosztojevszki összes írásait. Teljes Tolstoj-, teljes Ibsenfordítás is készül. Gogoly fontosabb műveit is hamarosan lefordítják. Goethe- és Shakespearefordítás is készül. (A teljes Shakespearefordítás — melyet igérnek — felesleges is, mert kötte hisszük, hogy van valaki a jelen

682.6
Spol

pillanatban, aki jobban le tudja fordítani Hamletet és a Szentiványi álmod, mint Arany János.) Szanszkrit eredetűből fordítja le Bakhtaj Ervin a Kalidasa *Sakuntaláját*, régi olasz, francia és német elbeszélőkből *antológiák* készülnek. Modern lírikusokból is antológia készül, Balzac- és Hebbel-sorozatok indulnak meg, George Meredith a csak magyar nyelven olvasók előtt szinte ismeretlen író, Richard Feverelje fordítás alá kerül, ugyszintén Büchner drámája, a Danton halála s még számos ma még nálunk ismeretlen író, kiknek nevét nem is említjük, mert műveiknek ismerete nélkül nevük csak pusztán szó volna.

A legnagyobb programmal indul a fordítási iroda s az öszre remélhetőleg már az első eredmények is szemünk előtt lesznek. A fordítási iroda jól működik és jól fog működni, mert fordítások ügyét lehet valamiféle irodából intézni. Lehetetlen ellenben az irodalom ügyét irodából vezetni, az írói szakszervezet, írói kataszter bizony életképtelen homunkulusz. S ezért kell ennek a rossz, de szükséges és szükségszerűen rossz intézménynek szemponttalan és obskurus támadásokat is eltűrnie. Vannak művészeti dolgok, melyek nem türik az irodát s vannak viszont, — ilyen a fordítási iroda, — melyeknek a központi vezetés nagyszabásúságot, tervszerűséget, biztosit.

Röviden beszámolva a készülő szépirodalmi fordításokról, most már azt szeretnők tudni, hogy a *szaktudományok irodalmának* fordítási és kiadási ügyei miképp állnak, mert ez a mai bel- és külföldi könyvhiány idején égető fontosságú kérdés, mely legalább is egyenrangú a szépirodalommal.

Vörös újság 7/2